

SZERKESZTŐI IRODA:

Belkőzpontja 21. szám. (Postapénztár) hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzandók.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DIJA:

Vidékire postán, vagy helyben házhoz hordva
Egy évre 16 frt. Negyedévre 4 frt.
Félévre 8 frt. Egy hónapra helyben 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat követő napokon.

Kéziratok nem adatkak vissza.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvár, Belkőzpontja 33. szám.

HIRDETESI DIJAK

Egy 1 centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyilvántartási czikkpek

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Az „Ellenzék” perselye.

(1886. április óta.)

Az erdélyi Kulturregletnek:

Mész Herman ur (Sz. R. gabol) 4 frt 75 kr.

Összeg: 4 frt 75 kr.

Ehez adva az eddigi kimutalást. 3740 frt 93 kr.

Együtt: 3745. frt 68 kr.

„Talpra magyar.”

Hatalmas szózat zendült meg 1848. márczius idusán. Ez a szózat ma is visszacseng a magyar nemzet szívében. Ma is imára hívja a nemzet fiait ama fényes oltárkép előtt, melyben a testvérség, egyenlőség és szabadság alakjait hívta életre a hazafias lelkesedés, az aggodalmakkal telt, de még mindig reménykedő honfiszívek szabadságvágya.

A „Talpra magyar,” mint vihart jósó madár vész kiáltása felverte a magyar ég csendjét. Végig zendült a magyar haza rónái és bércei között, és a honfi szíveket betöltötte csodálatos érzésekkel; és a honfi-lelkeket oda ragadta a szabadság szent oltárhoz áldozattételre.

Ez a szózat világosságot hintett szét az aggodalmak és a reménytelenség bús útjain. Nyomába élet fakadt; láng lobbant fel. A szabadság és honszeretet lángja. A mire a magyar nemzet csak titkos sejtelmek között gondolt: felszabadítani a lelanczolt Prométheust, azt ez a hatalmas szózat, s a honfi szíveket öntött bátorságérzet hamarabb megszülte, mint a hogy azt akkor gondolnunk lehetett.

A „Talpra magyar” halhatatlan költőjének riadó-fúvása, a nagy napoknak ez a szokatlan dicsbeszéde ma sem vesztett ki még; ma is felzeng a rónák és bércek között. Ma is ott zong a hazafias lelkekben, s ha tette nem is ösztönzi a karjainkat, de szívünkben felgyújtja az emlékeztetést, s ez, mint Veszta-láng belobogja a jobb lelkeket, s az emlékeztetést nagy napok nagy történetei.

Csalódnak azok, a kik azt hiszik, hogy a mai realistikus életviszonyok között egyszerűen üres időpazarlás az, melyet történelmünk nagy eseményeinek az utódok emlékeztetésére való visszaidézésére fordítunk.

Az új nemzedék előtt megszólaltatni a nemzet történetének nagy alakjait, felidézni előttük ama csodálatos idők, melyekben a honszeretet és a szabadságvágy tüze beragyogta a

nemesebb lelkeket, lázba hozta a szíveket s erőt öntött a karokba — nem egy jelentőségű az időfecsérléssel. Vanak tanúságai a nemzetek történetének, hogy válságos pillanatokban miként sikerült a csüggedő lelkeket felrázni álmodozásaikból pusztán történetük egyes részleteinek felemlítésével is! Mennyivel több oka van a magyar nemzetnek visszaidézni az alig múlt történetnek ezt a csodálatosan szép és megragadó részletét, mely a márczius 15-iki napok nagy eseményeivel van kapcsolatban.

Igaz ugyan, hogy a szabadságharcz titáni küzdelmeinek nem a márczius 15-ike képezi a legemlékezetesebb mozzanatát, s a szabadságharcznak nem egy részlete tarthat több joggal igényt arra, hogy az utónemzedék kegyelettel ujtassa fel emlékeztetőkét, az azonban kétségtelen, hogy a márczius 15-én felhangzott riadó hangja kapta meg legcsodálatosabb erővel a szíveket, s hogy a magyar szabadságharcz egyike lett nemzeti történelmünk méltán bámult nagy eseményének, abban jó része van, annak a hazafias lelkesedésnek, melynek tüzeit a márczius 15-ikén megzendült harsona-hangok élesztették fel, s tartották állandó lobogásban.

Méltán ünnepeljük tehát márczius 15-ikének emlékeztetét. A míg ezt cselekedjük: bizonyítékot nyújtunk a felől, hogy szívünkben még mindig első helyet foglal el a szabadságvágy és a honszeretet érzése, s hogy válságos pillanatokban, mikor ennek az imádott hazának földjét kellend megvédelmeznünk az ellenséges hordákkal szemben: nem csak a szívünk, hanem a karjaink is készséggel ragadják meg a védelmi eszközöket.

Hazánk ege alatt borus fellegek himbálnak. Európa népeit lázák gyötrik. A birodalom határbecei körül ellenséges hadak elopostái kémlelődnék. Mi ide benn a bércek között, e véráztatott földön ünnepet ültünk: Márczius idusának nemzeti ünnepét. Sorba jelennek meg lelki szemünk előtt a Kossuth Lajos, Petőfi Sándor, Széchenyi István, Bem, Damjanics és annyi hőseink fényes alakjai. Ezek a résznél élő, részint csak szellem-alakok, körüljárják a mi délibábs rónáinkon, folyamaink völgyében és a bércek ormain, s onnan integetnek felénk, onnan hivatnak a szabadság oltárhoz, hogy ismét fellobogtassuk rajta az emlékeztetést.

A tárogató hangja ismét megcsendül. A nagy idők szellemszárnnyai kikelnek sirjaikból, s oda vegyülnek az

ünneplő magyarság lelkes csapatjai közé. A szabadságvágy és hazaszeretet érzése tüzet fog, s lángjával végig lobog a magyar haza földjén, s titkos érzéseket szólatat meg a honfiai szívében.

A szabadság, egyenlőség és testvérség oltárképeit a nemzet jobbjai felékitik az emlékezés virágaival. És a hazán végig csendül a „Hazádnak rendületlenül légy hiva oh magyar” égi szózata.

A magyar nemzet ma széles e hazában ünnepl. Félreteszi a búját, baját, s áldoz a félistenek emlékének. Szoktatja magát az apostoli cselekedetekhez. Bánatosan, de reménykedve tekint az olasz földön élő reméte-alakra, a századnak eme tünevényes nagyságára, s a mi igaz érzést még meggázdalkodott a szabadságharcz fényes küzdelmei között — azt oda küldi a nagy hontalanoknak, s a nagy ember remetelakában megcsendíti az emlékezésnek, a szeretetnek, csodálatnak és ragaszkodásnak hangját.

A hazafias érzésnek, a szabadságvágyának és a nemzeti nagyságnak eme csodálatos megtéztetése előtti bizonyítékot nyújt arról, hogy a magyar nemzet lelkében él még az ő tanítása, élnek még elvei, s hazát szeretni s érte lelkesedni tőle tanul ma is a magyar.

Márczius idusának emlékeztetőszefortia Kossuth-kultuszal. — A Petőfi hatalmas szózatát Kossuth változtatta át a magyar nemzet vérévé. A költő szózata megragadta a lelkeket; de Kossuth volt az, a ki alakot adott az igények s testet formált az eszmék körül. A költő felrátta a lelkeket, megnyitva előttük a szabadság egét, de Kossuth volt az, a ki megteremtette a szabadságot, az egyenlőséget és testvérséget és ma, mikor e hatalmas eszmék emlékeztetése hódolunk — a Kossuth nagy nevét zengik vissza a Kárpátok bércei, a Kossuth nevére aranyozza be szabadságvágyunkat.

A „Talpra magyar” ma ismét megszólal. A nemzet talpra áll, s mint egy ember kér áldást a hazára, s küld forró üdvözlést a nagy napok legnagyobb alakjának, az őz hontalanoknak.

E nagy nap emléktétlével mivel sem ünnepelhetjük méltóbban, mintha imánkba foglaljuk az ő nevét, s áldást kérünk drága életére.

Éljen Kossuth Lajos!

Politikai hírek.

A magyar kormány költségvetési javaslatát tegnap tárgyalta a főrendek. Alább adunk rövid tudósítást a tárgyalás lefo

lyásáról. E helyen csak annyit említünk fel, hogy a főrendek Ghiczy Kálmán és Prónai Dezső báró alapos és elítélő kritikája dacára meghajoltak Tisza Kálmán rabulistikus védekezése előtt, s alig pár kivétellel elfogadták a javaslatot. Tisza Kálmán azonban ezt ép ugy nem számíthatta politikája sikerei közé, mint, a hogy a kormány pénzügyi politikájának sikereiről egyáltalán nehez szólni akkor, — midőn a nemzet épen e politika követése óta rohamosan közeledik az államtönk felé. — Tisza azzal biztatta a főrendeket: várják be, a míg az ő fináncpolitikai eszméi törvényjavaslatokban nyernek kifejezést. No bizony. Mintha szerencsétlen ideák törvényjavaslat alakjában szerencsés állapotokat szülhetnének. Hát ugyan melyik eddigi javaslatát által bizonyította be Tisza Kálmán, hogy az ő politikája csak elvontan rossz, de a tényleges viszonyok között hasznára vált volna a közvagyonosodási vagy más érdekeknek?

Az országgyűlési függetlenségi és egyenlölcsas párt vasárnap délelőtti tartott értekezletén tárgyalta a képviselőház legközelebbi ülésre kitűzött jelentést az 1886-ik évi tulkiadásokról. A párt e jelentést nem veszi tudomásul s a nevében való felszólalással Enyedi Lukácsot bizta meg.

A német szeptennatusi törvény már megnyerte a császári szentesítést s így április elsején annál inkább életbe léphet, mert a német katonai hatóságok már jó előre megtették minden előkészületet végrehajtására. A német hadsereg tehát legközelebb igen lényeges szaporodást nyer s ha csakugyan igaz az, hogy Németország fokozott védekezőképességétől függ Európa békéje akkor ez a békekezeesség immár teljes valóssággá lett s lényegesen hozzájárulhat a fenforgó aggodalmak eloszlásához.

Bolgár események: A bolgár kormány a viszonyok kellő számbavételével enyhébben bánt el a legutóbbi zendülések még ki nem végzett rendezőivel. Kér polgári álásu egyének, kiket halálra ítéltetett, megkegyelmezett; a közlegények legtöbbjének büntetését is elengedte s csak az aliszteken hajtatta végre a rangvesztés büntetését. A Szófiában elfogottak legtöbbje kezesség mellett szabad lábra helyeztetett. Még csak néhány igen súlyosan kompromittált van fogva, de ezek is mielőbb elbocsáttatnak.

A német-orosz viszonyok kedvezőbb alakulására magyarázzák a czár azon tényét, hogy Bismarck Herbert grótot az orosz fehér saszrenddel tüntette ki. Ugyancsak ilyen értelmű magyarázatot adnak annak is, hogy a német birodalmi kanczellár a napokban, midőn a berlini orosz követ neje, Svalow grófné születésnapját ünneplé, Bismarck herczog személyesen tolmácsolta üdvözlését a grófnőnek, kinek körében egy

fél órát töltött, melynek végeztével aztán egy másik félórát magával az orosz követ-tel konferált.

Oroszország tervei. Bécsből jelentik vasárnapi kelettel: Azt a pétervári jelentést, hogy Oroszország nemokára lépéseket fog tenni a bolgár kérdést illetőleg, igen valószínűnek tartják, bár eddigelő e hír mi megerősítést sem nyert. Azt várják és remélik, hogy a pétervári kormány konkrét javaslatokkal fog a hatalmak elé lépni s valószínű, hogy a hatalmak és Bulgária maga is kellő tekintetben és támogatásban fogják részesíteni Oroszország határozott és praktikus javaslatait, ha csak azok keresztülvitele egyáltalán lehetséges. — Riza bejáradozásait Szófiában aligha fogja valami eredményt kísérni. Azt hiszik, hogy békés megoldást a dolgok jelen állapotában csak Oroszország közvetlen és konkrét kezdenyvezése útján lehetne elérni.

A főrendiházról.

Budapest márcz. 14.

— A budget vita. —

Erdekes ülése volt ma a főrendiháznak, napirenden a költségvetési javaslat volt.

Ghiczy Kálmán volt az első szónok. Ő a minisztertanácsnak mult évben hozott határozatát olvasta a kormány fejére. E határozatban, melyet az országgyűléssel is közölt, az áll, hogy mindaddig, míg az állam bevételeinek természetes emelkedése be nem következik, az 1886. évi állami költségvetés korlátait tartatnak meg a jövőendő költségvetések előirányzatánál. Kárhoztatja ez elhatározást azon szempontból, hogy itt alapul az 1886-iki költségvetés vétetett fel, melyben a megszavazott állami kiadások Magyarország pénzügyi erejét, jövődelmét túlhaladják.

A kiinduló pont is téves, de mi több, az ideki költségvetés is. A kormány ezt a magától proklamált korlátot is megszegi, túllépte. — A miniszterek mindegyike tárcájának költségvetésében jóval több kiadást irányoz elő, mint a mult évi költségvetésben, három millió forinttal többet együtt véve.

Kimutatja, hogy téves azon számítás, mely szerint több bevétel várható a jövő évben. Hogy pénzügyi mérlegünkön javíthassunk, nem lenne szabad azt tenni, a mit most tesz a kormány, hogy a befejezett beruházások helyett újabb kiadásokat hoz indítványba. Általános tárgyalás alapjául sem fogadják el a törvényjavaslatot, kivált most nem, midőn pénzügyi helyzetünk magában véve is romlott s folytonosan a fenyegető és részben már be is következett külügyi kiadások által is terheltetik.

Ghiczy beszéde általában erős ellenzéki beszéd volt és a kormányt súlyos vádakkal terhelte.

— Hadd lássam a levelet, kiáltá.

A kezébe adtam, és ő minden megjegyzés nélkül olvasta el.

— El meg? kérdém.

— Nem megyek, válaszolá lassan. Félek tőle.

Lehet, hogy ez is csak egy kelepce, hogy el csaljon hazulról. Nem merek elmenni.

Minden szó, kérdés és érvelés hasztalan volt. Annyira félt, hogy nem mert elmenni, azt hitte, hogy az egész terv ürügy, hogy hazulról elcsalják.

— Menjen el helyettem, mondá, kegyedet nem érheti semmi baj. És edes Stuart kisasszony, ha látja, hogy csakugyan szükség van rám, akkor legyen szives, írjon és én rögtön megyek. De ha kegyed nem izen semmit, akkor nem mozdulok a háztól.

Ez a terv sehogy sem tetszett nekem de nem tehettem ellene. Egy évvel ezelőtt ez a férfi körül azt írták, hogy haldoklik, idegen volt előttem. Mit tudjak én a halálós ágyánál csinalni.

Azonban a felesége könnyeinek s kérsének engedve végre beleegyeztem, s délbén elindultam Norfolk felé.

Éjjel nappal utaztam. Sealey egy külön álló kis helység volt s oly elszigetelten állott, hogy oda nem vezetett sem vasút sem gyorskocsi. Sok utánjárás és fáradság után sikerült egy alkalmat fogadni, s épen napkeltekor érkeztem a helységbe. A zekeres egyenesen a lelkész lakására hajtott. Winterton ur nem volt otthon; a cselédje ezt mondta, hogy a Formbyné házánál fekvő beteg mellett viraszi. E szavakra megdöbbsentem.

— Tehát csak ugyan beteg valaki? kérdém.

AZ „ELLENZÉK” TÁRCÁJA.

1887. márczius 15.

Márczius 15-én.

(Elszavaltatott a tordai ünnepélyen márczius 15-én.)

Oldódjatok ti kemény jégfalak,
Melyek alatt a folyam rab vala;
Tél-szotte leplek szétszakadjanak,
Melyek alatt a mező szunnyadja;
Hőkorút a fák eldobjanak,
Mit alkotott szétomló zuzmára;
A nap hő csókját ontja sugárával,
Tavas fuvála száll hegy-völgyön által!

Természet, tárd fel drága kebled!
Nem, nem hazudhat immár e sugár;
Te téli, hiába küldöd zord szeled,
Megtört a dermedés bélyója már.
Olyan erős ez enyhe lehelet,
Hogy újra életet ad a hová száll;
Fák, bokrok nem soká' rugyúik' kihajtják,
Földmelyét hatja által a szabadság.

Oldódjatok ti megdermedt tagok!
Éledni kezd a nemzet teste is,
S a mit kezére átkos századok
Verének, im lehall a rablilincz;
Sivérbe már a vér lángol lobog,
Melyet az életárja hajtva visz;
Az öntudatlan népek milliója
Dicső szabadság, szent neved' harsogja.

A téli nap is olykor tündököl
Mosolygva ontja nyájas sugárát;
Fehér lepleiben csillogott a föld;
Csálárd reménye szép tavaszra várt.
De jál' ha enged; e mosoly megölt
Hídegyával zendülő csórárt;
O mert igaz a tavasz nem költöhet, adhat
Csak egy hő sugár, egy langyos fuvallat.

Igy tör a nemzet éjlebe fény,
S a játszi sugar csillan csábitón:
Egy-egy nagy elem lángol ösvényén,
Börtönfalát megrázza olykoron;
De jál' ha támad! ... a fal zord, kemény,
Csak csördített a súlyos láncokon.
O mert csak egy szó harsány riadója
Rombol le börtönt s dönt alá a porba.

E riadót te hallád nemzetem,
Harsányan csendült a Talpra magyar!
És átnyilat a szó százezreken,
Dobbant a szív, emelkedett a kar;
Oh mily forrongó, lázas érzelm
Zugott, zajongott lánghullámmal!

Ez volt e nemzet szent igaz tavassza;
Olvasszátok a szabadság hő fuválna,
És talpra kelt e hon minden fia,
És össze forra mindenik kebel;
Többé már nem szabad nyugodnia,
Ki e jelszóra egyszer talpra kel;
S bár gyászos éj még rája borula,
Többé a honfi nem pihenhet el.

A század szelleme harczotterre hívja,
Hol népek szállnak versenyezve sikra.
Kivirta újra elrabolt jogát,
És kódotit magának harczmezőt,
S ujongva tör előre mind tovább ...
S meg állna most utján a gát előtt?
Nem hallja már az éles harsonát,
A gyáva csüggedés ejté meg őt?

Megrendíté talán e sz ak viharja,
Mely zord hevéf fagyaszton rá fuválja?
Mint egykoron a sötét fergeteg
A zengő költőt éjbe borítá;
Ki harsonáját zendítette meg
S elesve ránk szent jelszavát hgyá;
Talpra magyar, ne légy hát csüggeteg,
Reád érzszobra ott tekint alá,
Hol zendült ajka: millióit keltve talpra;
Merészen néz le büszke érczalajra.

S, miként ha éjjel, ha éjjel a zaj,
Örköde nézde édes nemzetét, a pogár
Hogy tán ha távol zug már a vihar,
Hallassa újra lantja zengését,
S riadót zengjen szellem ajkival,
Mely a hazába zúgva szerte szét
Imádtá népet újól keltse talpra
S vezesse szent csatán a diadalra.

Vagy veszteg ünnel, ha a haza hi,
Szerette yém, drága nemzetem?
Nem bírnál hős tusára szállani?
Petőfi szobra már csak érczettem?
Nem szellem örjás, kit a hazafi
Bátran követ véres harcztereken?
Ot így örökre hantál ne takard el,
Legyen ércszobra büszke diadaljel!

Hegedűs István.

Clifden Hall.

Angolból: Amica.

(Folytatás.) (12)

Mindnyáján megkönnyebbülve éreztük magunkat, s örültünk hogy Alton ur elutazott, de gondolatunkat egyikünk sem fejezte ki szavakban; és ezóta gyakran örültünk, hogy ez így történt.
Elmúlt két nap, s Clifden uráról semmi hírt sem hallottunk. Olyan furcsán érezve magamat a földabroszon keresni kezdtem a tenger parton levő Sealey nevű helyet; de sehol sem volt feljegyezve. Végre hosszasan keresés után a Norfolk-i rideg pusztá parton megtaláltam egy picinyke kis falut.
Ismét elmúlt egy nap, és még sem kaptunk tudósítást. De a negyedik reggel midőn az Alton asszonyosság kívánságára én nyitottam fel a posta áskát, egy idegen kéziratú hozzám címzett levelet kaptam

benne; a posta bélyegen a Sealey helység neve volt olvasható.

Valami benső ösztön sugalta, hogy ne szoljak. Vigyázva s csendesen bontottam fel a levelet; Winterton Mark a Sealey lelkész írta az Alton ur kérésére, a ki egy kis Sealey házban betegen fekszik, s az orvosok véleménye szerint haldoklik, és most kéri a feleségét, hogy menjen el hozzá hogy halála előtt láthassa. — Én voltam felszólítva, hogy a hirt tudassam a nevével, s idő haladéki nélkül kiserjem el Sealeyba. Alton ur a kocsiából kieseve kapott sérülést; a kerék keresztül ment rajta, s életéhez nincsen semmi remény.

Az asztalón ülő urnó szép arcára néztem. Három napi folytonos együttlét s zavartalan boldogság gyermekével, három napi teljes szabadság, ellútték arcának kétségbeesett kifejezését. Egy párszor már nevetni is hallottam a kis Corával, s ez a szokatlan hang oly jól esett szívemnek.

Oda mentem hozzá, s kezemet vállára tettem.

— Emlékezik-e azon beszélgetésünkre, kérdém, melyet férje elutazásának az estéjén folytattunk?

— Emlékszem, válaszolá csudálkozva. — Örülök, folytatám, hogy méltán igazolható gyanúnál kívül nem mondott rosszat róla. Ugy-e nem kíván neki semmi rosszat.

— Nem, mondá; én nem kívánok neki rosszat.

— Ma reggel tudósítást kaptam róla, folytatám; Alton ur beteg; a kocsiából kiesve megsérült; s attól félek, hogy komolyan megsérült.

A szép arc elfehéredett s ajkai megnyiltak.

— Sealey nevű kis helységbe ment, dologban, folytatám.

kon: Welle Sándorné, született Bergai Ida, 1887. március 11-én esti 8 órakor, élete 33-ik és legboldogabb házasságának 15-ik évében rövid szenvedés után — gyomorgyulladás következtében — jobblétre szenderült. Deés, 1887. márc. 12-én Welle Sándor, m. kir. honvédszázados, mint bánaus férj, Olivér és Olga mint gyermekei. Öv. Bergay Józsefné mint anyja, és Bergay József, m. kir. pénzügyi titkár, mint fivére.

— **A párbaiban megsebesült gr.** Széchenyi Andor állapota az utolsó huszonhárom óra alatt javulni kezdett s ma már annak az orvosok, hogy ha valami véletlen körülmény közbe nem jön, minden komolyabb következmény nélkül kiépül veszedelmes sebéből.

Az egyetemi ifjúság.

Márc. 15-iki ünnepe.

A kolozsvári egyetem hazafias ifjúsága a múlt hagyományaihoz híven a főtéren ma tartotta meg igaz lelkesedéssel márc. 15-ike emléknapját.

Már d. e. 9 óra után gyülekezni kezdett az ifjúság zöme s 10 órakor megindult az impozáns menet tricolorok alatt. Pongrácz vezette mellett az egyetem előtti térről.

A főtéren rávárakozó polgárság több ezre mező száma éljenekkel fogadta az ifjúságot, mely a tribüne körül foglalt állást lobogók alatt.

Először az egyetemi dalegyet Benedek Árpád karnagy vezénylete mellett a „Hymnus” énekelte, mely után Pap Zoltán joghallgató hársány hangon a „Talpra magyar!” szavaltta el. Az eskü szavait a lelkesült ifjúság és polgárok viszhangozták. Az elhangzó énekek után, mely a szavaltat követte Zlamál Ágost lépett a tribünre s mondott hazafias hangú emlékbeszédet, melyet többször szakított félbe éljenek és polgárság. Majd Greshkovich Imre joghallgató Gáspár Imre alkalmi ódájával emelte magas fokra a lelkesedést. A program utolsó pontja az egyetemi dalegyet által előadott „Szózat” volt, mely után az ifjúság a polgárság zömétől követve tért vissza a központi egyetem elé, hol az ünnepelő bizottság elnöke Bartha Imre jogh. intézett pár lelkes szót a ifjúsághoz, s olvasta fel az alábbi táviratokat, melyeket a délelőtti órákban küldött szét.

A táviratok következők:

Kossuth Lajos,

Turin.

A te nagy neved éltetése mai ünnepünk imája. A márciusi szent napok legnagyobbikához, hozzád küldi hódolatát ma a kolozsvári egyetem ifjúsága.

„Ünnepelő bizottság

Arad.

A szabadság, egyenlőség, testvériség Golgotháján ünneplőkhöz, hozzátok küldi hódolatát ma a kolozsvári egyetem ifjúsága.

Teleki Sándornak

Nagybánya.

Nem lenne teljes mai ünnepünk, ha meg nem emlékeznénk rólad, a nagy napok nagy katonájáról. A kolozsvári egyetem ifjúsága.

A pesti egyetem ifjúságához az alábbi tartalmú sürgönyt küldött:

„Magyar Károly bizottsági elnöknek. Budapesti egyetem. Egy szívvel, egy lélekkel veletek ünneplünk a hármasság feltámadási ünnepét. A kolozsvári egyetemi ünnepelő bizottság nevében, Bartha I., elnök.”

Felolvasta végül az ünnepély tartama alatt gr. Teleki Sándor ezredestől, Nagybynyárról érkezett alábbi sürgönyt:

„Szívem, lelkem veletek, hitetek fő elveket legyen: a biza minden előtt. Szeretettel Teleki Sándor.”

Az ifjúság hosszasan megéljenzéssel fogadta a táviratot s aztán példás rendben — mely az egész ünnepélyt jellemezte — Kossuth Lajos nevének éltetésével oltott el, elhatározza, hogy délután a Redoutban tartandó ünnepélyen és banketten testületileg részt vesz.

VÁROSI HIREK.

— **Az erdészeti palota** építését nemokára megkezdik a fapiaczon a pénzügyi palota mellett. Az új díszes épület — mint annak idejében írtuk — két emeletes lesz, három kapuval és igen díszes homlokzattal. Nagyon is ideje már, hogy az erdészeti hivatali helyiségekhez képest megfelelő hivatali helyiségeket kapjon, a most bérelt helyiségek helyett, melyek állami hivatal tekintélyéhez egyáltalában nem illelnek. Az új két emeletes palota egyik földszála a gyorsan emelkedő tengerszintnek, mely pár év múlva keresett üdülő helye lesz a sétáló közönségnek.

— **(Beküldött.)** Március 15-ike valóban nemzeti ünnepély volt a közhangulat által országsszerte. Tanodák, egyetemi ifjúság, polgárok, különböző társaságok, szóval minden magyarán érző kör ünnepélyeket rendez e napon — kivételt

csakis a kolozsvári nemzeti színház képez. Valóban megbotránkoztató, hogy ép azon intézet jár így el, a melynek első sorban nemzeti hivatása van Ma március 15. „Georgette”, egy sikamlós (és emellett még rossz) francia vígjátékot adni elő, midőn válogathattak volna a legszebb hazafias darabok közt, — nem untat tapintatára.

— **A helybeli** ev. ref. ifjúsági igazgatósága nagyon helyesen cselekedett, midőn a mai egész napra — mint nemzeti ünnep — az ifjúságnak szünetet adott.

— **Egy derék nő halála.** Pintye József kolozsvári kir. telekvi átalakított érzékeny család vesztését érte neje szül. Petránn Máriával, kivel 17 évig élt a legboldogabb házasságban hosszas szenvedés után vasárnap délelőn 12 órakor meghalt. Az elhunyt egyike volt a legpéldányszerűbb családanyáknak, linek jó szívét sokaj fogják áldani azok, a kik annak melegt éreztették. Az elhunyt Petránn János, kolozsmegyeköztiszteltben álló tiszt ügyésze nővérét gyászolja. A ritka jószágú nőt és anyát ma délután nagy részvét mellett temették el. Áldás legyen emlékeztén.

— **Halálozás.** Pintye József, kir. telekvi átalakított, s gyermekei: József és Mária, Pinte János és neje Penesás Mária, ezek gyermekei: László, David, János; Petránn János m. tisztügyész és neje, nagybaczonyi Lucze Franciska; Petránn József és neje Csányi Erzsébet, ezek gyermekei: József, Sándor, Róza, Etelka, Jozeta, Erzsé és János fájdalommal szíven jelentik, hogy a hű nő, önfeláldozó édes anyja, testvér, sógornő s rokon Pintye Józsefné született Petránn Máriának folyó hó 13-án, déli 12 órakor, v. haldokló szentségének ájtatos felvétele után, életének 43 ik, boldok házasságának 17-ik évében, hosszas szenvedés után történt kimúlát. Hílt tetemei f. hó 15-én d. u. 4 órakor fognak, a külmagyar utozai 38 számú szállásról, a gör. kath. szertartás szerint, a köztetembe saját kívánatára, szülői porai mellé örök nyugalomra tetetni. Béke virasszon hamvai felett!

— **Március 15-iki ünnepélyek** alkalmával megtartani szokott társas vacsora ma a „Nagy Gábor”-féle étteremben lesz. E vacsora természetesen nem bizottsági tagok is szívesen látnak.

— **Athletika.** Irtek, hogy az A. C. házi viadalát a jövő vasárnap, márc. 20-án tartja meg a tornavivoda nagytérben. Kiegészítésként adják a viadal sorrendjét, mely a következő: 1. Rendgyakorlatok, 2. kardtörvívás, 3. távol és magas ugrás, súlyemelés, 5. gyakorlatok a különböző szereken, 6. boksolás és 7. kötél húzás. Bár a tornavivó-intézet a zenekar részére a karzatot, nehogy az ottan felhalmozva levő emberek és nehéz oltandék megbotlyagassanak, nem engedte át, a rendezőség mindamellett gondoskodni fog, hogy a pártoló néző közönség kényelmesen legyen elhelyezhető. A viadal tartalma alatt zene fog játszani. Belépő díj nem lesz. — Tekintettel a vasárnapi viadalra, a csoportvezetők a gyakorlatokat a hétre a következőképp osztották be: 1) hétfőn tornagyakorlatok, 2) kedden vívások, 3) Szerdán boksolás és szabad gyakorlatok, 4) csütörtökön rendes gyakorlatok, 5) pénteken szabad gyakorlatok, 6) szombaton a viadal előtti ösgyakorlat. — A klub ama tagjai, kik tagsági díjjalak hátralékban állanak neveik a klub gyakorló helyiségében kifüggesztés alá került és kerül, figyelemzettnek tagsági kötelezettségeik teljesítésére ez uton is, mert a választmány határozata ellenük még e hó napjaiban végrehajtani fog.

— **Az időjárás** meglepetéseket tartogat számunkra, mint a bolgár politika. Két nap előtt verőfényes tavaszi idő csalogatta utozókra kis kabátban és embekeket, most pedig fehér a város és künn a mező, s kivezényeltettek szolgálatra a téli felsők.

— **Az erdélyi gazdasági egyet** igazgató választmánya 1887-ik évi márc. hó 17-én délután 3 órakor ülést tart az egyetemi irodában.

— **Támadás.** A tanácsház udvarán támadta meg tegnap este 3 ószmádia segéd Krémer Samuelt s fenyegetőzésekkel elhalmazva már tettelegességhez akartak folyamodni mire a rendőrök közbevetették magukat s bekiérték a jó madarakat. Mindenestre jellemzi közbiztonsági állapotainkat, hogy a rendőri tanya közvetlen közelében ilyes merényleteknek legyenek kitéve a békés polgárok.

— **Rendőrfutás** ezimen lapunk 59 számában a naposkönyv adatai nyomán írt városi hírünk vonatkozásig felvilágosítást vetünk Erős Józseftől, ki az esetre nézt következőleg tudósít: Szombaton éjjel pont két órakor két részeg rendőr az utcáról meghallotta a muzsikáló óra hangját a szobából s berontva világot gyújtottak — verkiást, a zene okozóját kezdtek kutatni, mert úgy mondanak — onnan minden éjjel zenező — hallzik ki az utcára. Csak alapos meggyőződés után vonultak vissza — jó hosszúra nyúlt orral természetesen nem volt kedvük az esetről híven referálni s innen ered a naposkönyv téves adatja, melynek alapján a hírt megírtuk.

IRODALOM.

A Petőfi társaságból.

Budapest márc. 13.

A Petőfi-társaság Kemény József elnöke alatt ma délelőtt felolvasó ülést tartott az akadémia első emeleti termében, melyet a szép számú hölgyközönség teljesen megtöltött. Az első tárgy dr. V. Á. L. Békának, „Az Esterházyak olasz színháza” című

mű nagyobb szabású értekezése volt, melyet Bodnár Zsigmond r. t. olvasott fel. A tetszéssel fogadott értekezés után Barótk Lajos r. tag „Sivbajok” címmel több sikerült költeményt olvasott fel, mire Ábrányi Emil „Bismarok” című szép költeménye következett. A dőllyős és merész vasembert rajzolja, „a kire Európa hallgatva les, mint iskolás gyerkőcsök a haragos tanító ajakára.”

Bábszínház vált a világtörténet, s te rángatsz mindent tetszésed szerint, Császárt, parasztot, pápát össze-vissza. Embert te vagy csak. Báb a többi mind. Szőlj és elnémni minden földi lármát. Szőlj komoran és reszket a világ. Mint hogyha hallunk mély morajt s szívünkön Földindulás sejtelve döbben át.

Méltán nagy dőllyős és merész! Hatalmad Mindent lekölt, mindent porba vet. Hatalmas, oh az, mert mindenki bámul. De mégse nagy, mert senki sem szeret. Akit meghódít, azt te ősszezond. Győzelmed undort vagy dacot nevel. De a valódi nagyság vonz. Valódi Nagyt csodálni és szeretni kell.

A hosszantartó éljenzéssel fogadott felolvasás után Margitay Dezső olvasta fel „Egy csepp tinta” című elbeszélését, melynek jóízű humora mindvégig derült hangulatban tartotta a hallgatóságot. A felolvasások után a folyó ügyeket intézték el, mire az ülést véget ért.

— **A népfelkeltő** címzen a debreczeni színház látványos, harcias népszínművet fogadott el előadásra. A mű szerzője V. d. r. s. Gyula. A hatóság színmű vasárnap kerül először színe. A darabban Bánffy György ismert zeneszerzőnk több új népdalt fogja Örley Flóra és Haday énekelni. A darab zenéjének egy részét Orbán Árpád a debreczeni színház másod karmestere írta.

MŰVÉSZET.

Színházban.

Olykor az ember még a színházba is elmegy. Nem szórakozni, nem is mulatni vagy plane magasabb művelzetben részesülni, mert az ilyesmit egy szelnek érezteti, czellengő helyzetbe hozott, intendánsilag megnyűgított, titkárilag megbatított, pénztárnokilag megrikatott társulattól várni nem lehet s követelni jogtalanság; hanem elmegy az ember olykor, mert havazásnak-szélvadásnak- és egyéb alkalmatlankodásoknak miatta nem tud magának jobb tanácsot adni.

Igy vetődtem be tegnap én is. S mikor már benn voltam, s föltűnés nélkül az ajtó nyirkorgás miatt immár menekülni nem lehetett, egy hatszázadikszor elkínzott cirikusbeli nőtá alatt veszté észre a színlapon, hogy három darabot fogok látni ezen a szent estén. Mintha csak azt akarnák kipróbálni, hogy van-e a nézőközönségben elegendő mennyiségű színész-temperament; hogy át tud-e menni kellő gyorsasággal a sírásból a nevetésbe, az unalmasból a mulattatába — egyik hangulatból a másikba. Az egy felvonás darabnak kiegészítés a czéjla koncertelés, tulságosan rövid daraboknál és más rendkívüli előadásoknál. A tegnapi este csupa merő kiegészítésből állott; vagyis — a folt nagyobb volt a nadrágnál, mintán voltaképen nem is volt nadrág, hanem csak folt. Nem az író hibája az ilyesmi, hanem a rendező. Ha rosszak a darabok, még inkább rontják egyik a másit; ha pedig jók, meglik egymást a versennyel.

Lehetetlen vala tegnap is észre nem venni, hogy a „Hírvágy”-nak minő küldemet kellett kifejteti, míg lerontania sikerült a „Kis Bomba” hatását. Egyik szójáték csináló így szólott: ez nem kis bomba, hanem nagy bomba. Egy előkelő orosz-magyar társaságot mutat be, a mely hűsítő józással, harangoztatással, egy pápa megkínzásával, egy hercegnő áldozási szándékával, a ki külfömben halovány az éhségtől és egy táncosnénak öltözött szobaleánnyal mutatja be nekünk a maga előkelőségét. No még azzal, hogy az egyik főúr állandóan revolvert hordoz a kezében s minos annyi becsületkezés benne, bár egy szóval is megnyugtanni a közönség idegeit hajlami részét, hogy gyilkos fegyvere nincsen megtöltve. Külfömben azért bomba a bomba, mert egy rendőrkém a husvétit fojtást bombának, s a grófot, ki e fojtást a jegyesének akarja adni, ennél fogva nihilistának nézi. Utóljára a fojtást, mely ha jól láttuk papendekliből készült, felnyitották — tehát elpattanásról nem volt szó, s mivel szabó-kontó vala benne, tehát a szikre is hiányzott. A magam részéről ilyen unalmas és tartalmatlan bombát soha sem láttam. A közönség úgy nézett ki e darab végén, mintha minden fogékonyasági szervét győzőtőtte volna a bomba s mintha már képtelen lenne azt, a mi ezután következik, meglátni, meghallgatni, megfigyelni és élvezni.

A szegény „Hírvágy”-nak tehát az volt az első feladata, hogy rendre fölébressze az elalélt fogékonyasági szerveket, s elűzven

szemeinkről az álomkört, lelkeinkről is levegye az unalmat. Előbb Major Ida tett e téren kísérletet mint tudakos szobaleány. Új alak a színpadon s ismeretlen az életben is. A szobaleány: egyszerűen szobaciznusz. Egyik olyan, mint a másik. Titkokat tud és titkokat elárul fejjér köténes és hetke fejkötős lényecske. Abonyi, a darab ifjú írója nem akarta, hogy az ő szobaleánya ezen a sokat taposott uton haladjon. Ő tehát Blaustumpf-karikaturát csinált belőle. S mivel eltért a chablontól, megdicsérem; de mivel így tért el, nem dicsérem meg. A mézet nem szokás megozokrozni, valamint az eozetet sem szokás megsewanyítani. Nem képezlek olyan bolond angolt, a ki a Montblanc tetejére egy zsák földet vigyen a végből, hogy nagyobbá tegye a hegyet. Egy ismerősöm megakart fordíttatni a bundáját. A szabó nézegeti a kelmét s így szól: „uram, ezt megfordítani nem lehet.” — Miért? Kérde a bundás ur. „Azért, mert ez már egyszer meg volt fordítva. A karikatura már magában véve valaminek a visszásféle; azt tehát megint kifordítani nem lehet. Nem, kivált ha a karikatura olyan erőteljes vonásokban áll előttünk, mint tegnap Krasznainé. Ez már aztán iróni! Csupa bájdúság, szellemesség, harmatozás és csörgedezés. Ki van dolgozva tetőtől talpig. Író és művész fogtak kezét, hogy a hírlának asszonynak minden visszafásás előnkbe tűnjék. Olykor a jobb a jónak ellensége — s ha kifogásunk van ezen alak ellen, ez abban áll, hogy a hírvágyó anyja igen részletes kidolgozása kissé torjengössé teszi a darabot. Az egyfelvonásos vigjáték művészeti cseccsebecse, írói jou-jou. Az érték jó fele része épen a körmonont rövidség. A „Hírvágy”-nak, kivált az elején, mielőtt a mese megkezdődne, a blaustumpf aprólékos kidolgozása miatt, nincs epigrammatikus éle. És ezzel kimerítettem összes kifogásaimat. Ahoz értő ember egy negyed óra alatt kihuzhatná a fölösleget, hogy ekként e szép kis portéka állandó fészket verjen magának a színpadon.

A Hírvágy igen jól rajzolt alakjai a kis leány és a szerelmes ifjú is. A meseszövev eredeti, a nyelv választékos, olykor drámailag erős. Az ifjú szerelmes dikiója a hírvágyi hiábavalóságáról telve van költői szépségekkel; a kegyelet, melylyel édesanyjáról beszél, meleg és nemes hangjával a nézőt is átmelegíti. E darab nem az első kísérlet jellegű, hanem az első siker értékével bír. Mindezt mondatán és minden helyzetén a hivatott író jóra való vénája ömlik el. A közönség többször tapsolt felvonás közben s felvonás után szívélyes rokonszenvének és méltányos elismerésének adott kifejezést, midőn az ifjú író háromszor hívta maga elé.

Befejezésül a „Krisztófiér 7 szám” pályázott a pálmáért. E darabot b. Bánffy György írta, s az érdeklődés, kivált a felsőbb körökben nagyon mutatkozott. Ha egy színűnek nincsen egyéb czéjla, mint mulatásos helyzeteket teremteni, akkor e darab elég jól sikerült. Egy ifjú házasszaterve nasztutjárd, levelet kap egyik kedvesétől, a ki látogatást ígér neki. A kapott levél tehát nem megmutatható, hanem e helyett komikus szorultságra esik a férj. A régi kedvesnek persze eszéágában sincs eljönni, mert hiszen ő a levelet már régen írta; de hát a férj ezt nem veszi észre s szörnyen megijed, mikor csakugyan megérkezik egy nő, a ki pedig a kastélyt jött megvásárolni. Az ifjú férjet egy régi barátja akarja a hinárból kirántani, de maga esik bele, mert beleszeret az érkezett nőbe.

A mese eleven, a helyzetek komikusok, s egy nyugalmazott francia ezredes alakja ki is van domborítva. Jellemfestést az író nem kísértett meg; lélektannal, logikával nem sokat törődött, írói feladatot sem tűzött maga elé. Alakjai közönségesek, társalgása mindennapi, ötletei régi ismerősök. Egy furcsa eset az egész, melylyel egy jó csevegő mindig megnevetethet egy jókedvű társaságot, a mely szereti az adomákat hallgatni.

J. K.

— **Március 15.** Kolozsvári nemzeti színház. „Georgette.” Miért nem „Mikádó” a „Czigánybáró”, vagy a „Rózsaszínlelek”? — **Blaháné Debreczenben.** Blaháné két évi színet után újra ellátogat Debreczenbe művészetének bölcsőjéhez. Négyezer fog fellépni: „Királyfogás”, „Felhő Klári”, „Paraszt-kissasszony” és „Piros bugyillaris.” Blaháné után a debreczeniek Hunyadi Margitot várják Aradról, szintén nagy érdeklődéssel.

NEMZETI SZÍNHÁZ.

Bérlés 188-ik szám. Kolozsvárt, 1887. március 16-án.

MIKÁDÓ

Opera 2 felvonásban.

Törvényszéki csarnok.

Déva marc. 11.

Rejtélyes bűnügyben tartott végtagyalast a dévai törvényszék f. hó 8-án és 9-ikén.

A vádlottak padján ültek öv. Nedesdián Davidné, született Muntány Mária, 19 éves, ennek anyja és fivére: előbbi vádolva férjgyilkossággal és gyújtogatással, utóbbiak a fölbujtással, illetőleg a bűnrészességgel.

A tény a következő: múlt évi ápril 17-én hajnali 2 órakor kigyuladt Nedesdián David háza, melyből az asszony hét hónapos gyermekével kimenekült, s a szomszédokban lakó anyjához futott. Az oltásra elősiető és férje után tudakozódó szomszédoknak azt felelte, hogy férje talán a mezőn van a lovakkal; a házba hatolt mentők azonban a férj hulláját ágyában találták holtan, félig megéve.

A boncolás kiderítette, hogy a halált nem az égési sebek, hanem egy, a fejre, tompa eszközkel mért ütés okozta. Az asszony beismerte, hogy férje a kérdéses nap estéjén a korcsmából hazajött, vacsorált és lefeküdt; hogy mi történt azután, azt nem tudja, csak arra ébredt fel, hogy férje gyufát dörzsölve a falon meg akarta gyújtani a petroleum lámpát, mely azonban szétpatlant s ágyban ülő férjét égő lánggal öntötte le, ebből a gyermekre is folyt egy pár csepp, s ennek rubája kezdett égni; gyermekével menekülve, ennek égő ruhafoszállyal letépte, s a ház sarkához docta.

Határozottan tagadja, hogy férjét megütötte volna; vádlott társai szintén mindent tagadnak; minthogy tanuk a tulajdonképeni főtenyre minosenek, a törvényszék Nedesdián Davidné a gyilkosság és szándékos gyújtogatás vádjá alól feloldja, de bűnösnek mondja ki a szándékos emberölés bűntényében, s ezért tíz évi fegyházra ítéli, anyját pedig és fivérét bizonyítékok elégtelensége folytán, a vád alól feloldja.

Az ügyészség, mely mindegyik vádlottra 15 évi fegyházbüntetést kért kimondatni, az ítélet ellen fellebezést jelentett be; fellebezett az elítélt vádlott is.

A közönség köréből.*

Nyílt levél.

Tkts. Deák Lajos maros-tordamegyei kir. tanfelügyelő urhoz.

Hosszas szemlélője voltunk a hírhedt tanár választásának s mind ez ideig hallgatva kiváncsiak vártuk; hogy miként cselekszik s hogyan fogja tanfelügyelői tekintélyét az ilyen esetekben érvényesíteni.

Az „Ellenzék” „Maros-Videk” közleményei után a közigazgatás határozata, mely Agygását állásában megerősítette szerfelett megbotránkoztatott bennünket. Nem hittük, hogy egy iskolát, mely az ön kerületében talán a hatás köréhez tartozók közt legmagasabb rangú, ily gyenge s igazán mondva semmi tappintatot eláruló ügyszerelettel kormányoz.

A közigazgatásban a tanfelügyelőn fordul meg az iskola ügye s ő tőle függ, hogy az ily választási visszaélés megsemmisíttessék. Ön állásánál fogva az iskola széknék felsőbb foruma s mégis elundja nézni, hogy iskoláival ennyi gunyt üzzenek? Ha t. Tanfelügyelő ur barátja is sok embernek, de talán jól dotált állását nem a „barát”-okért, hanem az iskola felügyeletéért nyerte s azt hiszik, hogy mint a magas kormányának hivatalos öre, az Ön hatáskörébe eső törvényeket nem csak megtartja, hanem mégis tartatja.

Mit szándékszik a híressé vált polg. iskolájában matematika helyett taníttatni, avagy az esztérge forgása szemléltetés gyanánt fog szolgálni?

Sok szülő s józanul gondolkzó ember s ezeknek tolmácsa a hírlap élesen megtámadta az iskolázékot eme választás miatt. De ne hogy tévedésben legyen, mert ez mind Önre vonatkozott s azok kiket ostonoztak Önre hártjuk a felelősséget.

Csodálkozunk, hogy ezt mostanig nem akarta megérteni, pedig máskor éles tekintetével be lát a gyermeki szívek legmélyebb rejtekeibe is.

Önt eddig nem támadták meg, ez udvariasság volt, mert tekintélyén nem akartak csorbát ejteni.

Olvastuk az „Ellenzék”-ben, hogy egy nem tudom hova való tanár fellebezett, hát ez miként intéztett el? Talán megjósolta az „Ellenzék” akkori száma?

Ha így ügyel iskoláira, mire van ön kinevezve s miért hirdet pályázatot?

Nem fél Ön az ily „elnevezés”-ekért egy kis fegyelmi eljárásról a vagy oly biztosnak érzi állását, hogy az ily dolgokat is megengedheti? A barátságának határa van, s ha ezt túllépjük könnyen kellemetlenségeink lehetnek.

„A mi sok az megárt a közmondás is azt tartja, s már a csömörlésig el csépett választásra ez lesz utolsó szavunk, ha Ön a nagy közönség megnyugtására megteszi azt a szíveséget, hogy eme nyílt levelünkre válaszával megistiztel.

Marosvásárhelytől 1887. marc. hó.

Professzor — De nem esztérályos.

* E rovát a szerkesztőséget csak a sajtóhatósággal szemben kötelezi.

Szerk.

FELELŐS SZERKESZTŐ és LAPTULAJDONOS

BARTHA MIKLÓS.

H I R D E T É S E K.

Sz. 924—887.

147. (2—3)

Sz. 243—887.
végreh.

162. (1—1)

Sz. 853—1887.
köz.

160. (2—3)

Pályázati hirdetmény.

A gyergyó-szárhegyi községi orvosi állomás (Csikmegyében) megüresedvén, annak betöltésére ezennel pályázatot hirdetek a következő feltételek mellett:

1.) A választás az 1876. évi XIV. és 1886. évi XXII. t. cz. alapján eszközöltetik, miért is az orvosi eljárás és kötelezettségekre nézve ezen törvények határozmányai s az ezek alapján keletkezett kormányi, megyei és községi egészségügyi szabályok és rendeletek a mérvadók.

2.) Az orvosi orvosteendői kötelezettsége csak a Szárhegy területén létező 3500 lelket számláló községi lakásokra terjed ki.

3.) Javadalmazása:

a) 1200 frt. azaz: egyezer kétszáz frt évi rendes fizetés, mely utólagos havi részletekben a közpénztárból pontosan kiszolgáltatatik.

b) Egy jól berendezett 5 osztályú, kényelmes, egészséges és tüzetes természetbeni díjmentes lakás, udvar, kert, gazdasági épületekkel stb.

c) Jelen évtől kezdve 3 egymásután fol. ó évi fürdő idény alatt a borszéki világhírű gyógyfürdőn fürdőorvosi teendők teljesítéséért egy-egy idény tartamára 400 frt évi fizetés és a fürdőhelyiségben jól berendezett szabad lakás; ugyanott ez idő alatt szabályszerű orvosgyakorló di, míg ezzel szemben itthon magát helyettesíteni tartozik.

d) Halottkémi s husszemlevizsgálati díjazás.

e) Orvosrendőri vizsgálatokért és boncolásokért díj nem fizetetik, de a község területén túl terjedő helyekre ingyenes természetbeni fuvar adatik.

f) Kihágások és büntügyekbeni orvosi ténykedésért az illető fél köteles a szabályszerű díjat fizetni, azonban szegényjelen díj nem követelhető.

4.) Az előbbi pontban részletezett díjak és javadalmazások magukban foglalják: az orvos rendes fizetését, helyi látogatási, tényirási, vizsgálati és kezelési díjazását is, miért is a községben teljesített gyógykezelésért a község lakosaitól orvosi díjazás nem követelhető.

5.) Ezen orvosi állomás folyó év május 30-án elfoglalandó.

6.) Ezen állomásra pályázhatnak oly szakképzett magyar ajku orvosok, kik Magyarországon érvényes orvostudori oklevéllel bírnak, legalább két évi kórházi vagy magángyakorlatot kimutatni képesek, s feddhetlen és jó erkölcsi viseletüket igazolják.

Az erre vonatkozó pályázati tolyamodások folyó év április hó 15-ig alulírott főszolgabíróhoz beadandók.

Gyergyó-Szt.-Miklóson, 1887. február 28-án.

Mikó Árpád,
főszolgabíró.

!! HÁBORU !!

A beteg nyaknak, a beteg tüdőnek
az **EGGER-féle**
díjjutalmazott

MELLPASZTILLAK,

elismert kitűnő szer; sikerrel küzdenek úgy köhögés, nyakbántalmak, rekedtség, tüdőbajoknál, valamint nehéz lélegzésnél és a leghatásosabb szer, mely a legmegbízhatóbban alkalmaztatik nyak- és mellbetegeknél.

Ezen pasztillák dobozokban á 25 és 50 kr., a gyógytárakban kaphatók.

Raktár a következő gyógyszerész uraknál: dr. Hintz György, dr. Ember Bogdán, Gundhardt Albert, Székely Miklós, Biró János gyógyszerészek urak és Rácz Jenő eztrás urnál. 135.

Árverezési hirdetmény.

Alóírt kir. bir. végrehajtó ezennel közhírré teszi, miszerint a városi kir. bíróságnak 1887. évi 1507. számú végzése folytán a Gergely Ferencz végrehajtató részére özv. Fibán Károlyné végrehajtást szenvedő elleni 284 + 920 frtos ügyében biztosítás képpen bíróság let glalt és 1118 frt 80 kr-ra becsült ingóságoknak ügyvéd Sugár József végrehajtató képviselőjének szóbeli jelentkezésére a 858. számú végrehajtási jegyzőkönyv alapján végrehajtató, foglaltatók s felhőglaltatók javára is, a mennyiben ezek is árverési jogot nyertek volna, tekintettel az idézett t.-czikk 103. §-ára, előrverezésére határnapul 1887. évi márczius hó 25-ik napjának délelőtti 9 órája kitűzetik, a mikor a bíróság lefoglalt házi butorok, kávéházi felszerelvények, tekeasztal stb. a legtöbbet ígérőnek, az idézett t.-cz. 108. §-ában megállított feltételek mellett, készpénzért, szükség esetén a becsáron alól is el fognak adatni. Egerszermind felhívának mindazok, kik az előrvereztetni rendelt ingóságok vételárából a végrehajtató követelését megelőző kielégítéshez tartanak jogot, hogy elsőbbségi igénybejelentéseiket a felhozott t.-cz. 111. és 112. §§-ai értelmében az árverés kezdetéig alóírt kiküldött végrehajtónál vagy írásban beadni, avagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák, különben a későbbben beadott igények a törvényes eljárást akadályozni nem fogják.

Kolozsvárt, 1887. márczius hó 13-án.

SZABÓ KÁROLY,
k. b. végreh.

Végkiárulás!

Hatósági engedély folytán, üzletszámolás (liquidatio) és helyiségváltoztatás céljából, bezárólag és visszavonhatlanul, még csak

1887. márczius 15-ig terjedőleg,
Főtéren, gróf Teleky-háznál

szőnyeg- és kézmű-
árakészletből,

tetemesen leszállított, határozott áron, készpénz fizetés mellett

VÉGKIÁRULÁST

rendeznek,

melyre a t. község becses ügyelmét különösen felhívni látogatodom, miután ez nagyon kedvező, előnyös alkalom, szükségletét

a meghatározott végeladási árnál még 10%-kal olcsóbb

áron beszeresetheti, miről becses látogatása által meggyőződést szerezni méltóztatnék.

Kiváló tisztelettel

101. (10—10) Gámentzy János.

Végkiárulás!

Hirdetés.

Nagy-Enyed város tulajdonát képező **Nemzeti Szálloda** f. hó 31-én délelőtti 10 órakor a Városház termében 2. esetleg több évre, nyilvános árverezéson haszonbérbe fog adatni.

Feltételek a tanácsi irodában megtekinthetők.

A városi tanácstól.

Nagy-Enyeden, 1887. márczius hó 11-én.

Kovács Gyula,
polgármester.

Sz. 90—887.

b. v.

Árverési hirdetés.

Alóírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kolozsvári kir. törvényszék 3182—1886. számú végzése által Trinkli Jozéa javára Wachmann Sándor és neje volt kolozsvári, jelenleg budapesti lakosok ellen 700 ft. tőke, ennek 1886. évi ápril hó 9. napjától számított 6% kamata, s eddig összesen 55 frt 30 kr. perköltségek erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 1268 frtra becsült szoba- és vendéglői butorok, üveg- és porcellán-neműek, egy ló, egy szekér és más ingókból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 1884. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a gabnatéren Kolozsvárt leendő eszközölsére 1887. évi márczius hó 23-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik, ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t.-cz. 107. §-sa értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól eladatni fognak.

Az előrverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Kolozsvárt, 1887. évi márczius hó 12-én.

BASCH SÁNDOR,
k. b. végrehajtó.

!! Bámulatos olcsó cikkek !!

1 pár finom 3 gombu női kesztyű 80 kr.
1 „ kutyabőr férfi kesztyű, csattos 90 „

A kesztyűk tetszés szerint fölpróbálhatók.

Fekete Ternák 110 c. széles, métere 65 krajczártól, csikos és koczkázott szövetek 25 krajczártól, duplaszéles merino szövetek 40 krajczártól, finom Excelsior szövetek 65 krajczártól és feljebb!

Chiffon, Karton, szőttes, paplany, cipő, mieder, fehérnemű stb.

minden e szakmába vágó cikkek feltűnő olcsó áron kaphatók.

Női ruhák legujabb divat szerint a legelegánsabb kiállításban, felelősség mellett, a legolcsóbban megrendelhetők és készen is kaphatók

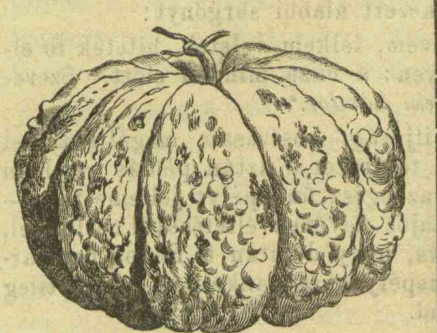
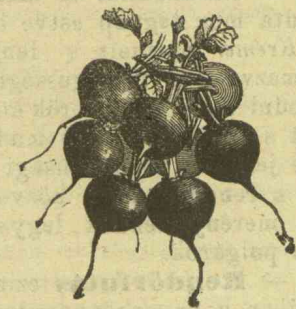
ORELLI HUGÓ

NŐI- és FÉRFI-DIVAT ÜZLETÉBEN

Bel-hiduteza 7. szám.

Varróterem: Főter 19-ik szám, Emelet.

90. 9—50)

Legjobb minőségű

vetemény-, virág- és gazdasági magvak

kaphatók

TAUFFER FERENCZ utódánál,

Kolozsvárt, belközép-utca 6-ik szám.

133. (8—60)